

αόρατη πόλη

έντυπο δρόμου για τη διάδοση της εξέγερσης

Σεπτέμβριος 2017

Το είμαι, είναι ένα εγώ εξαντλη- μένο από τα ταξί- δια.

-Θέλεις να σε βρω;
-αυτό έλειπε να μη
θέλω...

Αισθάνομαι το βάρος
μου, την ευθύνη μου, πόσο
δυσκίνητη ευθύνη.

Θα θέλα να είμαι πιο
ελαφρύς όταν σε συναν-
τούσα...

Ναι θα θέλα να ήμουν...

-Μην ανησυχείς για αυτό,
βλέπω και στο σκοτάδι.

-Υπόγεια τα θέλω μας,
πποδήζαμε μια εποχή
μέχρι να εκφέρουν λόγο
-και δεν το ευχαριστηθή-
καμε

-όχι, χαμπάρι δεν πή-
ραμε

-ε να, είδες
να το ραντεβού,
αρχικά είναι της γνώσης
-πώς δεν είδα..

Αν δεν καταφέρουμε να
κάνουμε μια ανάπτυση που
να μας ικανοποιήσει είναι
σίγουρο ότι θα εμπεριέθ-
θουμε σε μια ανάπτυση κά-
ποιου απλού ' καλύτερη της
δικής μας.

-Αυτό είναι το ζήτημα,
δεν κάνουμε ανάπτυση και
δεν ακούμε και τον άλλο.

Η ανάπτυση δεν γίνεται
μπροστά στον καθρέφτη
-..απλά έχουμε εξαιρετι-
κές επιδόσεις στο καθρέφτη-
σμα.

As πάταν σκέτη άγνοια,
έτσι έχει μια δυναμική. Φο-

βάμαι ότι το κυρίαρχο ήθος
είναι πως ό,τι κι αν μάθαμε
αρκεί, τα υπόλοιπα είναι xά-
σιμο χρόνο. Αυτό με τρομο-
κρατεί, πραγματικά.

-μην ανησυχείς
όσο απομακρυνόμαστε από
την γνώση

τόσο πιο αναγκαία η γονι-
μότητα μαζί της,
δεν είμαστε εμείς που καθο-
ρίζουμε τα πράγματα.

-Είμαστε εμείς που τα
εφαρμόζουμε,
νομίζω ότι αυτό ακριβώς
το τρένο έφυγε.

Γ' αυτό σου πέω ότι ξαφ-
νικά άρχισα να μαγεύομαι.

-Μου έλεγες, αν θέλεις να
γίνεις ευτυχισμένος
άλλοιξε απλώς γνώμη για
την δυστυχία σου.

Και το εννοούσες, με πόσο
έγνοια το εννοούσες..

«Δεν θέλω άλλο, αφήστε με
να φύγω», στο φώναζα,

με κραυγή καταγραμμένη
μέσα στο βάθος του μυαλού.

Να φύγω. Επιλογή μου η
απώλεια, η σιγουριά της μα-
ταίωσης.

-Ποτέ δεν κρατούσα από-
θεμα, ποτέ δεν έκανα οικονο-
μία, ζούσα συνέχεια, χωρίς
παύσεις, σε αντίθεση με σένα.

-Μα και 'γω, πάλευα να
εξηγήσω όχι με εξηγήσεις, μα
με ένα πιο βαθύ γιατί στα ψυ-
χικά μιας εποχής, μιας συρ-
ροής ποταμών πριν
εκβολήσουν.

-τι απέγιναν;
-ποιοι;
-ποια μνήμη τα καθοδη-
γούσε;

-τι με ρωτάς;

- που είναι η δημιουργικότητα, η ποιότητα αυτής; που είναι η αξιακή αναθεώρηση;

- τι μου φωνάζεις; Τι λέσ; Πες μου, εξήγησε μου.

- που είναι η ευπλάτεια στον έρωτα, στο καινούργιο; ή μήπως όχι, δεν έχει να κάνει με συνέπεια στο τέλος;

-Δεν υπάρχει ψέμα που δέχεσαι ή ψέμα που αρνείσαι, μονάχα ψέμα που πιστεύεις. Σε πίστεψα. Σαν ένα ταξίδι που δεν έγινε ποτέ, μα ήμουν εκεί, έτοιμος ταξιδιώτης, έτοιμος, σαν ένα ταξίδι που δεν έγινε ποτέ.

-Έστω μια μικρή βόλτα, ας κάναμε μια μικρή

πιθανότητες.

-Η επιθυμή είναι το πιο δυνατό μου όπλο, σκέψου να κάνω κάθε μέρα επιθυμής. Επιθυμία, ναι, να επιθυμώ. Θα ήταν μια ζωή γεμάτη.

-Αυτό δεν το μπορούσα ποτέ, όταν κάτι γεννιέται στην ζωή...

δεν μπορώ να πάρω την ευθύνη να το κρατώ αγέννητο, παρά μόνο να τολμήσω να του δώσω πνοή, να το ζωντανέψω και μετά ας είμαι υπόχρεός του,

έτσι συμμετέχω στην ζωή. Όχι κτίζοντας ένοχες και γυάλινες προθήκες επιθυμιών.

-Έχεις ευθύνη και για αυτά που ήδη υπάρχουν στη

βόλτα.

-Δε ξέρω τι είναι η ζωή; Η σκέψη της ή το άγγιγμα της; Ποιο βήμα οδηγεί στην ελευθερία;

-Ο έρωτας είναι η μοναδική ευγένεια που μπορεί να κουβαλήσει μια απήθεια, ο μόνος δίκαιος δρόμος για την ελευθερία.

-Δως μου μια απόδειξη ότι είμαι όνειρο μέσα στο όνειρο. Ότι είμαι άξιος π ούπη μου να αγγίξει την ομορφιά.

-Εμείς είμαστε η ζωή. Όσοι γύρω μου στροβιλίζονται κατακτώντας χρόνο.

Όσοι περιδρομιάζουν επιθυμίες και πάθη. Αυτός είναι ο κόσμος μου. Οι υπόλοιποι είναι εκεί για τις

ζωή σου όμως.

-Καμιά φορά και η θυσία κρύβει δύναμη, θα θυσιάσω τις επιθυμίες για να κρατήσω μια υπόσχεση!

-Ο φόβος έγινε ποδονή κι όταν τελειώσει, θα ξαναγυρίσεις όπως όλα τα νερά στην πρεμία που είχες επιλέξει. Δεν μπορείς να υπαγορεύεις την ελευθερίας, χωρίς να είσαι έτοιμη ότι θα σε τσακίσει σε ένα σύνεφο πάνω.

-Τα δίκια έχουν το τίμημά τους και πολλές φορές δεν είναι της ζωής.

-Να χαθείς στον πιο μεγάλο αόριστο. Αυτό σου εύχομαι.

Βέροια, Γη, Γαλαξίας, Σεπτέμβριος του 2017

Voluntar

Η 'πολιτική εξουσία' δεν είναι μια δύναμη καθαυτή. Είναι ισχυρή στο μέτρο που μπορεί να στηριχθεί πάνω στο κεφάλαιο, στον κρατικό μηχανισμό, στο στρατό, στην αστυνομία. Χωρίς αυτά τα στηρίγματα, μένει μετέωρη, ανίσχυρη, δίχως αποτελεσματικότητα.

Επομένως αν η κοινωνική Επανάσταση βρίσκεται στα πρόθυρα νίκης (έτσι ώστε το κεφάλαιο -έδαφος, υπέδαφος, εργοστάσιο, μέσα επικοινωνίας, χρήμα κτλ.-να αρχίζει να περνάει στο πλαό και ακόμη ο στρατός να ταυτίζεται με την υπόθεση του πλαού), δεν υπάρχει κανείς πόλος να τίθεται πρόβλημα πολιτικής εξουσίας.

Εάν οι νικημένες τάξεις προσπαθούσαν, από παράδοση, να σχηματίσουν μια, τι σημασία θα μπορούσε να έχει το γεγονός αυτό; Ακόμη κι αν το κατόρθωναν θα ήταν μια κυβέρνηση φάντασμα, χωρίς πραγματικό αντίκρισμα, που θα μπορούσε εύκολα να γκρεμιστεί με την παραμικρή προσπάθεια του οπλισμένου πλαού. Όσο για την επανάσταση γιατί θα χρειαζόταν μια κυβέρνηση μια πολιτική εξουσία;

Ένα μόνο θα ήταν το καθήκον της Επανάστασης: να προχωρήσει στον ίδιο δρόμο του πλαού, να οργανωθεί, να εδραιωθεί, να τελειοποιηθεί οικονομικά, να υπερασπίσει στην ανάγκη των εαυτών της, να επεκταθεί να δημιουργήσει την νέα κοινωνική ζωή των τεράστιων μαζών κτλ. Όμως όλα αυτά δεν έχουν καμία σχέση με μια πολιτική εξουσία. Γιατί όλα είναι ομαλές πειτουργίες του ίδιου του επαναστατικού πλαού, των διάφορων οικονομικών και κοινωνικών οργάνων του και των συντονιστικών ομοσπονδιών του, των αμυντικών σχηματισμών του κτλ.

Τι είναι στο βάθος μια πολιτική εξουσία; Τι είναι μια πολιτική δραστηριότητα; Πόσες φορές δεν έκανα αυτό το ερώτημα στα μέλη των πολιτικών κομμάτων της αριστεράς, χωρίς να μου δοθεί ποτέ μια ξεκάθαρη απάντηση

ή ορισμός. Πως θα μπορούσε κανείς να ορίσει την πολιτική δραστηριότητα σαν δραστηριότητα καθαυτή, ξέχωρη και χρήσιμη για την κοινότητα, ταύμαντα να εξυπηρετήσει έναν συγκεκριμένο χώρο; Μπορούμε να φανταστούμε και να ορίσουμε, με κάποια καθαρότητα την κοινωνική δραστηριότητα, την οικονομική, την διοικητική, νομική, διπλωματική, πολιτιστική... Αλλά τι είναι μια πολιτική δραστηριότητα; Ισχυρίζονται ότι ο όρος αυτός καλύπτει μια κεντρική διοικητική δραστηριότητα, οπαραίτητη για ένα σύνολο μεγάλων διαστάσεων, για μια χώρα. Τότε ποιόπον πολιτική εξουσία σημαίνει διοικητική εξουσία; Είναι ευνόητο πως αυτές οι δύο έννοιες δεν ταυτίζονται με κανένα τρόπο. Σκόπιμα είτε άθελα, έτσι συγχέεται η εξουσία με την διοίκηση (παρόμοια όπως συγχέεται το Κράτος με την Κοινωνία).

Στην πραγματικότητα, η διοικητική δραστηριότητα δεν είναι διαχωρισμένη – ούτε μπορεί να διαχωριστεί – από τον οποιονδήποτε κλάδο της ανθρώπινης δραστηριότητας: αποτελεί συστατικό στοιχείο της, πλειουργεί για κάθε δραστηριότητα, σαν αρχή της οργάνωσης, του συντονισμού της, της φυσιολογικής συγκεντρωτικότητας (στο μέτρο που χρειάζεται να υπάρχει, θα πρέπει να είναι ομοσπονδιακή: από την περιφέρεια στο κέντρο). Τελικά πολιτική εξουσία σαν τέτοια, σαν κάτι ξέχωρο, παραμένει ακαθόριστη, γιατί δεν αποκρίνεται σε καμία ομαλή, πραγματική, συγκεκριμένη ανθρώπινη δραστηριότητα. Να γιατί μια πολιτική εξουσία μένει μετέωρη και πέφτει από μόνη της όταν οι πραγματικές πειτουργίες εκπληρώνονται φυσιολογικά, από τις αντίστοιχες υπηρεσίες.

Σαν τέτοια, η πολιτική εξουσία δεν μπορεί να υπάρξει, γιατί δεν υπάρχει ιδιαίτερη πολιτική πειτουργία μέσα σε μια ανθρώπινη κοινότητα.

"...Τώρα το κίνημα είναι αποδιοργανωμένο, διαιρεμένο, βρίσκεται σε άμυνα, ανίκανο να εκπληρώσει το σύνολό των δυνατοτήτων του, ανίκανο να μάθει και να πηγάδει. Τα τελευταία χρόνια έχει υπάρξει σχετικά περιορισμένη μαζική δράση και μεγάλη ασυμφωνία μέσα στο κίνημα. Από την άλλη μεριά, οι ευκαιρίες για απλαγή και οργάνωση μέσα στα εκατομμύρια των φτωχών, των άνεργων και των εργαζομένων, των γυναικών και της νεολαίας είναι πολλές. Οι συνεχείς κοινωνικές κρίσεις επιταχύνουν τη διαδικασία της κοινωνικής αποδιοργάνωσης και οι άνθρωποι είναι θετικοί στην επαναστατική προοπτική.

Μόνες τους οι αντικειμενικές συνθήκες δεν οδηγούν στην επανάσταση. Σε σπιγμές κρίσης και απλαγής, οι φόβοι των αγθρώπων, οι δυσαρέσκειες και οι επίδειξης τους, μπορούν να τους οδηγήσουν προς διάφορες κατευθύνσεις - προς οπούχα κάθε είδους, την διεκδίκηση μεταρρυθμίσεων, δεξιές οργανώσεις και πόλεμο. Γ' αυτό οι επαναστατικές ομάδες, με την πγεσία και το παράδειγμά τους, πρέπει να προωθήσουν τη μετουσίωση της δυσαρέσκειας σε ζωή και δράση, να αδράζουν την ευκαιρία. Υπάρχουν σοβαρά προβλήματα και εμπόδια που ανακόπτουν την εξέλιξη του επαναστατικού κινήματος, τα οποία πρέπει να ξεπεράσουμε και να αντιμετωπίσουμε. Κάποια είναι πλήγματα που προκλήθηκαν από το κράτος, κάποια είναι εμπόδια, αδυναμίες και αντιθέσεις ανάμεσά μας, κάποια είναι αντεπαναστατικά ρεύματα και λάθη εντός του κινήματος..." από τη διακήρυξη των Weather Underground, 1974

Weather UNDERGROUND

Η Weather Underground Organization (WUO), κοινώς γνωστή ως Weather Underground, ήταν μία Αμερικανική ριζοσπαστική μαρχιά στην οργάνωση του Ιδρύματος που ιδρύθηκε στην πολεοντησιούπολη Ann Arbor της Πανεπιστημίου του Michigan. Αρχικά ονομάστηκε Weather Washington, ομόδοι που είναι γνωστή κοινώς ως μετεωρολόγοι. Η ονομασία προήλθε από έναν σπίτι του Μηνιανή Νιγιάν, από το τραγούδι του «Subterranean Homesick Blues», που ήλει: «Δεν χρειάζεστι μετεωρολόγο για να κατατέλθεις πριν τα που φυσεις ο αέρεος» (1965). Αυτός ήταν ο τίτλος του μανιφέστου που κυκλοφόρησε στο συνέδριο της οργάνωσης SDS (Students for a Democratic Society), τον Ιούνο του 1969 στο Σικάγο. Γράφημα από μια φρασίδια πειραιών αυτής της οργάνωσης, το Επαναστατικό Κίνημα Νεολαίας (Revolutionary Youth Movement - RYM), που είχε αρχίσει να στρέφεται σε ποινικούμα κέρα, το Ιδρύμα κατέ κέιμενο καθούνε στη σύνταξη μιας «Ιερεύκιτ δύναμης μακών» που θα σημαχούσε με την «Μαύρη Δύναμη» (Black Power), και με άλλη ριζοσπαστική κινήτα για να φέρει, όπως έγραψε, την «καταστροφή του αμερικανικού μητριαριθμού» και να πραγματοποιήσει έναν αστικό κόσμο.

«Γεια σας, θα αναγρέψω την κήρυξη ενός πολέμου... Μέσα στις επόμενες 14 μηνές θα κυκλώσουμε ένα σύμφωνο ή κάποιο θεατρικό όργανο της αμερικανικής αδικίας». Ήταν η Μεταρρυθμίνη Ντορν πριν από 35 χρόνια, που με αυτά τα λόγια ανήγγειλε την πρόθεση του πιο ριζοσπαστικού κομματού της αμερικανικού φοιτητικού κινήτρου, να αναρρέψει με πόλεμο την αμερικανική κυβερνητική. Τότε, με αφορμή τη δολοφονία δύο μαύρων ακτιβιστών το 1970, προχώρησε σε «Κηρύξη Πολέμου» ενάντια στην κυβερνητική των ΗΠΑ. Η ομάδα, είχε Σκενάζει με μακρικές διαδικασίες (όπως στις «Μέρες Οργής», στο Λίγκατο το 1969) και γρήγορα πέρασε σε βοριθικές επιθέσεις. Ήπαν στο 200 βοριθικές επιθέσεις σε αμερικανικά κτήρια, καταστροφές ανδριάντων εθνικών πρώτων, πτωτήσεις σε τρένες, απλά και μάξε με αυτονομικές δυνάμεις όπως και επιθετικές κατά την Πενταγώνη, του Καπιτωλίου το 1971, το υπουργείο Εξωτερικών το 1975. Ύστερα από μια τετραετία δράσης (1969-1972) με σύνθημα «να φέρουμε τον πόλεμο μέσα στη κόρη», και με μια τετραβλήμερη ποιητική επιχείρηση στο Σικάγο (γνωστή σαν «μηρές της οργής») το 1969, οι ένοπλοι φοιτητές περνούν σε μακρά περίοδο παρανομίας εντός των ΗΠΑ.

Η Weather Underground απογειώνεψη από τις πιέσεις παρεμβάσεις στις ιστοκίς κοινότητες και σχολές, δεν άρχει να περάσει στην παρανομία, πάντα με οικονομική αποτελεσματικότητα, καθαύτη για την ανάπτυξη μαζικού κινήματος, πολιτικού και ενοποιητικού. Διποτέ, φάναγος στα όρια, και υπό την πίεση μιας άγριας κρατικής καταστολής, κατέβηκε, προς τα μέσα της δεκαετίας του '70, να επαναφέρει στο πρόσκυνι της ιστορίας της μαζικής δράσης της φροφής που αποτύπωνε σ' ένα μανιφέστο του 1974 με τίτλο «Φωτιά στο Αι-βάδιν» (από μια φράση του Μάο: «μια σπίθα αρκεί για να θάψει φωτιά σ' ένα πλήθινο»). Ταυτόχρονα, πολλά μέλη της, εκμεταλλεύομενα κάποια νομικά εμπόδια στα οποία προσέρχονταν οι διωκτικές αρχές και η CIA, βγήκαν από την παρανομία και εξασθάνισαν σχετικά μικρές καταδίκες. Επι, μέσα σ' ένα ποιητικό χρόνο (στην ουσία μια επαστιά), η οργάνωση διέγραψε μια ολόκληρη τραπά από τη μαζικότητα στην απομόνωση, από την κοινότητα στην ακραία πρωτοπορία, από τη νομιμότητα στην παρανομία και πιοσ. Με την εξάρτηση κάποιων μελών που συνέχισαν την παράδοση δράσης και μετά το '80, οι Weathermen διατήθηκαν στο δεύτερο μισό της δεκαετίας του '70, ακούσιων θνάτωσις ή γενικότερη παρακρή της Νέας Αριστεράς, μετά και το τέλος του ποιημένου στο Βενεζέλ. Πάρα τις κυβερνητικές και αστονομικές προσπάθειες, μέχρι το 1973 είχαν αυτηλούσθει μόνο τρία μέριν της οργάνωσης. Ο Weathermen είχαν πρέπει να ζούμε, να δουμένεις και να παθένεις μέσα σε κοινωνίες. Να θεύτης οικολογικά στην επανάσταση, όχι μόνο με τις ίδεις του απλή με όλο το τρόπο ζωής του.

Πράγματος έσται κοιδεκίζεις σε δύοτεκα μεγάλης πόλεις, όχι κομψή αστικά κέντρα, όπως το Λονδίνο ή Αντιλεπες και το Σαν Φρανσίσκο, αλλά σε εργατικές πόλεις, σκηνήρες και δύοχεις: Νι-ύερού, Σικάγο, Πιτσιγκόρκ, Μίλυουκο, Κολβίζεντον, Κολόμπους (Οχάιο), Μπρούκλιν. Δύο-τεκα άνθρωποι, άδεις ή γυναίκες, ομαδοποιημένοι σύμφωνα με την κρίση τους, ζουν ο ένας μόνοι δωμάτιο με φυσική αγωγή, καράτε, ποικιλή διαφορά στη συνεπείασης κριτικής και αυτο-κριτικής, αυστηρή πειθαρχία στη μάχη και έξω απ' αυτην. Όταν είναι κοινωνικά, πίπονε ιδιω-τικό πλένε, έρωτας, αμφιθοίλες, άσυναψίες, αρρωστεύεσθαι, επιθυμίες, όταν πρέπει να γίνονται ποστας της ημέρας. Να ξεκινή τέτοια συναντισμήματα ή τέτοιες άσυναψίες δεν είναι άμαρ-τημα αλλά το φυσικό προϊόν μιας κοινωνίας διεφθαρμένης που μας διαμορφώνει έστι. Να τις γνάχαιεις κανείς ανοικτά για να τις συζητήσει συλλογικά, είναι ο μόνος τρόπος για να τις ζε-πενάσεις. Έμαθαν να ζουν χωρίς να τους αντίκει πίπονε, μοράζοντας τα πάνια, απορρίπτοντας την δικτιωτική ζωή. Οι γυναίκες μάθαιναν να ξεκνύν τα αστικά γύνατα τους στα πτήματα της ένθυ-σης και να βάζουν αυτό που ήταν πιο πρακτικό. Όλοι οι εγκατέλειπαν τις μονογυνικές προκατα-λήψιες που είχαν για χρόνια και καταρέθαιναν πως οι πρωσοτικές σχέσεις που βασίζονταν στην έξαρτηση δεν ήταν μόνο επικινδύνες για τη μάχη, αλλά διέφθεραν και το σχηματισμό σύγχρονων σινών. Είναι δύσκολο να είσαι Weatherman. Είναι ακόμη πιο δύσκολο να μάκεσαι σαν αισιούς.

Η πρώτη μεγάλης κλίμακας ενέργεια των Weathermen κανονίστηκε να γίνει τον Οκτώβριο στη Σιάγκο. Εξίτων που κινήθηκαν ανθρώποι ότι θέρχονταν και υποδύονταν υπόθιάστονταν σε ένα σκηνό πυρήνα κινήσης απόψιμων, συνθητισμένων στις οδοφαγίες, που θα σηκωθήσαν και καινούργησες κοινωνικής. Τελικά πιέσατο έπιστρεψε, πάντα φάντα: 8 Οκτώβρη του 1969 στη Σιάγκο. Δεν υπήρχαν κινήσεις διαδηλωτών όπως και οι βασικοί κίνητοι. Ακριβώς πεντακόσια μετέπειτα των ομάδων, έκπτωση και τρομαγμένοι από το γεγονός ότι η απανωμένη τους Σεπερνάρουσε σε αρμόδιο, σε σχέση δέκα καρέ προς έναν, και επιπλέον την Εθνοφυλακή από διπλά έστιμη που επέβησε σε κάθε κάτεσσα. «Λοιπόν», φώναξέ έτσι στάλεκον των Weathermen, «Σέρετε αυτή πρήματε εδώ και ξέρετε επίσης αυτό που υποσκέθηκετε να κάνουμε. Δεν είναι παρά πολλά ρηχά. Τώρα εξαρτάται πια από μας αν θα είναι ή όχι και το τέλος. Πάμε!». Και κώπησαν. Η μάχη ήταν ίσως η πιο σκληρή στην ιστορία της Νέας Αριστεράς. Ήταν απ' αυτές τις περιφήμες μέρες που μαρτίουσαν την πρώτη γυναικική, τρέμισαν στο πάρκο, έπειτα μεταφέρθηκαν, κορμήστηκαν πάνω στα κάπιστρα, πρόβα με τα κράνη. Χιλιάδες αστυνομικοί, χρυσομοιχούντας γκλόμης, δακρυγόνα και κατόπιν πιστόλια, ενάντια σε μια ομάδα παιδιών, εδογκισμένων απλά συστρέψατε πειθαρχημένων, που προσπαθεύονταν από κράνη, μπότες, ασπίδες και πριστοποιούσαν σε διεργοληθίες και απλισθές. Η πόλη κοιτάζει εκπλήκτης τους Weathermen που κιύπαιαν, γιροποιήσαν στον αρχι, ύστερα όποι και πιο αποφασιστικά, διασύνονταν, ζαναγκευτρόνωνταν και έφευγαν για να φάσουν στο λουρ άνων έκαναν αυτό που είχαν πει ποταπόντας ής βιτρίνες και καταστρέφοντας τα καταστήματα. Περισσότεροι από διακόσιους Weathermen συνέθερψαν, οκτώ πιτγάκικαν από σφαίρες και παρ' όλα αυτά την εποχήν επέτρεψαν. Αυτή τη φορέ στην κύρια κώπησα έπρεπε να δοθεί από τις γυναίκες της οργάνωσης. Λεν ήταν παρά 65, περικλικωμένες από 150 μάτασους. Οι γυναίκες ήταν ποιοτικά μεγάλες απ' όλη την προηγούμενη μέρα, γιατί αισθάνονταν απογονωμένες. Τότε ο Μητρούργοντας Ντοργ είπε στις γυναίκες: «Ο φόβος που οι άνθρωποι αισθάνονται σ' αυτή τη διαδήλωση, πρέπει να προφερθεί σαν αντίτιταμα για την πείνα, τον φόβο της δυστυχίας που περιφέρονται σε μαύρο, ο μεξικάνι, ο κίτρινος» απ' αυτή τη κώρα και στον υπόλοιπο κόσμο». Οι Weathermen αγωνίστηκαν καλά, κώπησαν ποικιλότερο μάτασους, άστρο στο τέλος οι επίστροφες. Παρ' όλα αυτά ήταν εκεί και την επόμενη μέρα, και την επόμενη, όπου τον εβδομάδα. Στο

τέλος 284 βρίσκονται στη φυλακή, με ποσά εγγυήσεων που ξεπερνούσαν το ένα εκατομμύριο δοιλαρία.

Από την θυγατρί των Weathermen μεγάλωσεν. Κέρδισαν πρώτο το σεβασμό των νέων εργατών κατόπιν της προσοχής τους. Ήταν βαθύδιο που οι κοινότητες συνέχιζαν τον αγώνα, πειρροί τους ακολουθούσαν την ίδια πορεία. Ακόμη μια αλλή τακτική έβειχε να τους αποφέρει αποτελέσματα. Οι κοινότητες των Weathermen κατέλαμψαν τα πύκεα όπου φοιτούσαν οι εργάτες, έκαναν οδοφράγματα στις πόρτες, εξηγούσαν τους πλόγους της ενέργειας τους, τιμωρούσαν όποιους καθηγητή προσποθώντας να τους αντιταχτεί και στη συνέχεια έδιναν μάκτη ενώπιον στην αστυνομία που περικύλωνε το όχο-πλεύσιο.

Οι Weathermen, βρίσκονται ακόμα στην αρχή: όχι περισσότερο από δύο χιλιάδες του Μάρτιου του 1970. Η πραγματική επιρροή τους δεν μεριέται παρόλα αυτά με τον αριθμό των καταστράφων που κατέσφεψαν, με τον αριθμό των μαρτύρων που έσπειραν στο νοσοκομείο, με τον αριθμό των φευδοεπαναστάτων που κατέγγειλαν, απλά περισσότερο με το κίτιμα που δημιούργησαν στις Ηνωμένες Πολιτείες. Οι Weathermen είναι οι κύριοι υπεύθυνοι της κλήματος των αντιπεθέσεων του κινήματος απέναντι στην αυξανόμενη καταστολή. Οχι μόνο ένας αυξανόμενος αριθμός μελών του κινήματος δουλεύει πια στο επίπεδο και πιο μακροπρόθεσμα σε ενέργειες που καὶ πιο αυτοδικές, απλά και ο ένοντος αγώνας αρχίζει να περνά όλο και περισσότερο στην κοινή κλήρουνα. Και όχι μόνο με τη μορφή απλών ασφυξιών, απλά με αυτή που άμεσης επίθεσης ενάντια στις ένοντες συμμορφίες του συγκρότηματος: την αστυνομία. Φυσικά, η πολιτική αριστερά είναι εχθρική σε πλα τακτική. Το Κ.Κ.Η.Π.Α, για παράδειγμα, καταδίκασε τις βομβιστικές επιθέσεις σαν "έργο έπια φυσανθέων είτε ενέργειες προβοκάτων της αστυνομίας" (*sic*). Στην πραγματικότητα πολλοί από του Weathermen έγιναν πρέπει να αποκαλύπτει τον εαυτό του. Πρέπει να οπιλύσουμε το πενία μας. Όταν το πενία είναι οπιλύσμένο, οι άνθρωποι είναι δυνατοί. Η επαναστατική δράση γεννά την επαναστατική συνείδηση, η συνείδηση που ψηλάζει, εξελίσσει την επαναστατική δράση. Η δράση μας διδάσκει πώς να μακόμαστε και δείχνει ότι ο ένοντος αγώνας είναι δυνατός. Οι άνθρωποι θέλουν ώρα την υποκρίσια της αμερικανικής ειδικευθερίας, δικαστώνται και δινομοκρατίας – πικρές λέξεις, πίσω από τις οποίες κρύβεται η αμερικανική εκμετάλλευση, επιθετικότητα και αντεπανάσταση. Συνεδριπούν πολύ ότι η απλήγων μπορεί να επιτευχθεί μόνο με βίαιη αντιπράθεση. Υψηλός το ανάθυμα μας, αιφνίδιως πιο κοινωνία, πιο κράτος και πιονός, με δημόσιες διαμαρτυρίες και προκλητικές δράσεις. Η ένοντη πολιτική κανα παραβούσε μας διαμόρφωσε, κάνοντάς μας που σπάσουμε κάθε δεσμό μας είναι άνισχον παρελθόν. Η γενιά της απελευθέρωσης, οι ένοντοι αγώνες μεταδόφωσαν τις ταυτότητες και τις ψένες μας. Σαν κάθε άλλη η επαναστατική κίνημα στη γη, χρειάζονται απεγνωστές κατήπι οργάνωση, δινατική και υιοί, για να ενσωματώσει τον αγώνα και να κατευθύνει τη δράση μας. "

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΔΡΑΣΕΩΝ

1969 - 18-22 Ιουνίου - Δύπλωση ίδρυσης "Weatherman". Τα μέλη καταπλακώνουν τον έλεγχο του εθνικού γραφείου SDS.

Dúrios - Os Bernardine Dohrn, Eleanor Raskin,

Dianne Donghi, Peter Clapp, David Millstone και Diana Oughton ταξιδεύουν στην Κούβα και συναντούν εκπρόσωπους των κυβερνήσεων του Βόρειου Βιετνάμ και της Κούβας.

23 Σεπτεμβρίου - Η Katherine Ann Power και η Saxe συμμετέχουν σε μια προσάθετα να οπλίσουν τους Black Panthers. Στις 20/9, η ομάδα μπαίνει στο οπλοστάσιο της Εθνικής Φρουράς στο Newburyport της Μασαχουσέτης και παίρνει πυρομαχικά. Κλέψουν όπλα και βάζουν φωτιά, προκαλώντας ζημιές 125.000 δολαρίων. Ληστέουν μια τράπεζα στο Μπράιτον της Μασαχουσέτης. Ο αστυνομικός Βάλτερ Σρέντερ, σκοτώθηκε όταν προσπάθησε να σταματήσει τη ληστεία. Η ομάδα διέφυγε με 26.000 δολαρία.

6 Οκτωβρίου - Το αστυνομικό άγαλμα της Haymarket στο Σικάγο βομβαρδίζεται. Οι Weathermen αναληφθάνουν την ευθύνη για το βομβαρδισμό στο βιβλίο τους, "Prairie Fire".

8-Π 8 Οκτωβρίου - Οι "Ημέρες της Οργής" στο Σικάγο. Συλλαμβάνονται 287 μέλη των Weathermen. Μερικοί γίνονται φυγάδες όταν δεν εμφανίζονται στη δίκη.

6 Δεκεμβρίου - Βομβιστική επίθεση πολλών αυτοκινήτων αστυνομίας του Σικάγου σε χώρο στάθμευσης στο 3600 North Halsted Street. Το WUO αναληφθάνει την ευθύνη στο "Prairie Fire", δηλώνοντας ότι ήταν μια διαμαρτυρία για το θάνατο από αστυνομικούς των πειρών του Κόμματος των Μαύρων Πανθήρων του Ιλλινόις Φρεντ Χάρμπον και του Μάρκ Κλάρκ στις 4 Δεκεμβρίου 1969.

27-30 Δεκεμβρίου - Οι Weathermen διεξάγουν ένα «Πολεμικό Συμβούλιο» στο Flint του Michigan, μετατρέπονται σε μια οργάνωση που θα επιτίθεται με ασυντάξια ενάντια στην κυβέρνηση. Στη συνέχεια ονομάσθηκαν "Weather Underground Organization".

1970 - Ιανουάριος - Ο Σίλες και η Τζούνι Μνίσσει βάζουν μια βόμβα κάτω από τα σκαλιά του κτηρίου ROTC.

21 Φεβρουαρίου - Το σπίτι του δικαστή Murtagh, ο οποίος προεδρεύει της δίκης Panther 21, βομβαρδίζεται με τρία κοκτέιλ Molotov από μια ομάδα της WUO στην Ν.Y.

6 Μαρτίου - Τα μέλη της WUO Theodore Gold, Diana Oughton και Terry Robbins σκοτώνονται στην έκρηξη του οικισμού του Greenwich Village εξαιτίας ενός κατασκευαστικού πάθους στην βόμβα που ετοίμαζαν.

30 Μαρτίου - Η αστυνομία του Σικάγου ανακάλυπτει ένα "εργοστάσιο βόμβας" της WUO στη βόρεια πλευρά του Σικάγου.

1 Απρίλιου - Από ρουφιάνο της αστυνομίας του Σικάγου βρίσκουν 59 ράβδους δυναμίτη, πυρομαχικόν και νιτρογλυκερίνη σε ένα διαμέρισμα που έχει χρεωθεί στα μέλη της WUO. Η ανακάλυψη όπλων σταματά τη δραστηριότητα της WUO σε αυτήν την πόλη.

15 Απρίλιου - Το FBI συλλαμβάνει τα μέλη της WUO Linda Sue Evans και Dianne Donghi στη Νέα Υόρκη.

10 Μαΐου - Βομβαρδίζεται ο Σύνδεσμος Εθνικής Φρουράς των Ηνωμένων Πολιτειών στην Ουάσιγκτον.

6 Ιουνίου - Σε επιστολή του, η WUO αναληφθάνει την ευθύνη για την βομβι-

σική επίθεση στο Hall of Justice του Σαν Φρανσίσκο, αν και δεν συνέβη καμία έκρηξη. Μίνιες αργότερα, οι εργάτες εντοπίζουν μια βόμβα που δεν έχει εκραγεί.

9 Ιουνίου - Η έδρα της Αστυνομίας της Νέας Υόρκης βομβαρδίζεται από τη Jane Alpert και τους συνεργούς. Οι Weathermen δηλώνουν ότι είναι ανταπόδωση στην "καταστολή της αστυνομίας".

25 Ιουνίου - Η βάση στρατού των Ηνωμένων Πολιτειών στο Presidio στο Σαν Φρανσίσκο βομβαρδίζεται για την 11η επέτειο της Κουβανικής Επανάστασης.

28 Ιουνίου - Βομβαρδίζεται η Bank of America HQ στη Ν.Υόρκη. Η WUO αναληφθάνει την ευθύνη.

15 Σεπτεμβρίου - Το WUO βοηθά τον Δρ Timothy Leary να δραπετεύσει από τη φυλακή της Καπιτόρινα Men's Colony.

6 Οκτωβρίου - Τοις βομβαρδισμός του μνημείου της αστυνομίας Haymarket του Σικάγου.

8 Οκτωβρίου - Βομβιστική επίθεση στο δικαστήριο του Marin County. Το WUO δηλώνει ότι αυτό είναι σε ανίπονα για τις δολοφονίες του Τζόναθαν Τζάκσον, William Christmas, και James McClain.

10 Οκτωβρίου - Βομβαρδίζεται κεντρικό κτίριο δικαστηρίων. Η WUO εκφράζει την υποστήριξή της για τις ταραχές στις φυλακές της Ν.Υόρκης.

11 Οκτωβρίου - Βομβαρδίζεται δικαστήριο στην Long Island City, Ν.Υόρκη.

14 Οκτωβρίου - Το Κέντρο Διεθνών Υποθέσεων του Χάρβαρντ βομβαρδίζεται από τη The Proud Eagle Tribe of Weather (που στη συνέχεια μετονομάστηκε σε Women's Brigade of the Weather Underground). Ο βομβαρδισμός ήταν αντίδραση στη σύλληψη της Angela Davis και ήταν η πρώτη ενέργεια που αναληφθήκε από μια γυναικεία μονάδα της WUO.

Οκτώβριος - Η Bernardine Dohrn, η Katherine Ann Power και η Susan Edith Saxe τέθηκαν στη λίστα των δέκα πιο καταπιούμενων του FBI.

5 Δεκεμβρίου - 5 Weatherman συλληφθάνονται στην προσπάθεια να βομβαρδίσουν την First National City Bank of NY και δηλώνουν κτίρια για την επέτειο του θάνατου του Fred Hampton.

11 Δεκεμβρίου - Ο Vivian Bogart και η Patricia Mclean από τη WUO συλληφθάνονται μετά την ρίψη εμπροσικής βόμβας στη Royal National Bank in NYC.

1971 - 1 Μαρτίου - Το Καπιτώλιο των Ηνωμένων Πολιτειών βομβαρδίζεται. Η WUO δηλώνει ότι πρόκειται για διαμαρτυρία για την εισβολή στο Λάσο.

Απρίλιος - Οι πράκτορες του FBI ανακαλύπτουν αυτό που ονομάζεται "Pine Street Bomb Factory", ένα εγκαταλείπειμένο διαμέρισμα που χρησιμοποιεί το WUO στο Σαν Φρανσίσκο της Καλιφόρνια.

30 Αυγούστου - Οι βομβιστικές επιθέσεις του Γραφείου των Φυλακών της Καλιφόρνια στο Σακραμέντο και στο Σαν Φρανσίσκο, ως ανίπονα για τη δολοφονία του George Jackson.

17 Σεπτεμβρίου - Το Τμήμα New York Department of Corrections στο Albany της Ν.Υόρκης βομβαρδίζεται, σύμφωνα με την WUO, ως διαμαρτυρία για τη δολοφονία 29 κρατουμένων.

15 Οκτωβρίου - Βομβαρδισμός του γραφείου του William Bundy.

2 Δεκεμβρίου - Ο φυγόδικος WUO Matthew Steen, ύποπτος για τον βομβαρδισμό του Καπιτώλιο των ΗΠΑ, συλλαμβάνεται στο Σιάτιτ από το FBI για πιστεία τραπεζών και καταδικάζεται σε δέκα χρόνια φυλάκισης.

1972 - 19 Μαΐου - Βομβιστική επίθεση στο Πενταγώνο, αντίοινα για την επιδρομή βομβαρδισμού των ΗΠΑ στο Ανόι". Η πμερομνία επιπλέθηκε για να συμπίπτει με τα γενέθλια του Χο Τσι Μιν.

1973 - 18 Μαΐου - Ο βομβαρδισμός του 103ου Αστυνομικού Δικαστηρίου στη Ν. Υόρκη. Το WUO δηλώνει ότι είναι ο ανταπόδοση στη δολοφονία του 10χρονου μαύρου νεαρού Clifford Glover από την αστυνομία.

28 Σεπτεμβρίου - Τα κτίρια της έδρας της ITT στη Νέα Υόρκη και στη Ρώμη της Ιταλίας βομβαρδίζονται. Η WUO δηλώνει ότι είναι αντίοινα για το ρόλο του ITT στο πραξικόπημα της Χιλής.

1974 - 6 Μαρτίου - Βομβιστική επίθεση των υπουργείων Υγείας, Παιδείας και Πρόνοιας των ΗΠΑ στο Σαν Φρανσίσκο. Η WUO δηλώνει ότι αυτό είναι διαμαρτυρία για την σειράση φτωχών γυναικών.

31 Μαΐου - Το Γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα της Καλιφόρνιας βομβαρδίζεται. Η WUO δηλώνει ότι αυτό είναι απάντηση στη δολοφονία 6 μελών του *Symbionese Liberation Army*.

17 Ιουνίου - Η Gulf Oil's Pittsburgh βομβαρδίζεται. Η WUO δηλώνει ότι πρόκειται για διαμαρτυρία για τις ενέργειες της εταιρείας στην Αγκόλα, και στο Βιετνάμ.

Ιούλιος - Η WUO κυκλοφορεί το βιβλίο *Prairie Fire*. Ενθαρρύνουν την ανάγκη για ένοπλη δράση. Το βιβλίο παραδέχεται επίσης την ευθύνη της WUO για διάφορες ενέργειες προπογούμενων χρόνων.

Πι Σεπτεμβρίου - Βομβιστική επίθεση της Anaconda Corporation (μέρος της εταιρείας Rockefeller Corporation). Η WUO δηλώνει ότι αυτό είναι αντίοινα για την εμπλοκή της Anaconda στο πραξικόπημα της Χιλής το προηγούμενο έτος.

1975 - 23 Ιανουαρίου - Τα γραφεία του τμήματος άμυνας στο Όκλαντ βομβαρδίζονται.

29 Ιανουαρίου - Βομβιστική επίθεση του Υπουργείου Εξωτερικών. Η WUO δηλώνει ότι είναι ανταπόδοση στην κλημάκωση του Βιετνάμ.

Άνοιξη - Η WUO δημοσιεύει την "Politics in Command," είναι η νέα πολιτική-στρατιωτική της στρατηγική. Προωθεί την οικοδόμηση μιας νόμιμης οργάνωσης από τα κάτω και αρχίζει να μειώνει τον ένοπλο αγώνα.

Μάρτιος - Η WUO κυκλοφορεί την πρώτη έκδοση του νέου περιοδικού *Osawatomie*.

16 Ιουνίου - Οι Μετεωροπόδοι βομβαρδίζουν την Banco de Ponce (τράπεζα του Πουέρτο Ρίκο) στη Νέα Υόρκη, η WUO δηλώνει ότι είναι αιτηληγγύη στους απεργούς εργάτες του ταμεντου του Πουέρτο Ρίκο.

Σεπτέμβριος - Βόμβα στην Kennecott Corporation. Η WUO δηλώνει ότι αυτό είναι αντίοινα για την εμπλοκή του Kennecott στο χιλιανό πραξικόπημα πριν δύο χρόνια.

1977 - Φεβρουάριος - Το πρώτο τεύχος του περιοδικού της Οργανωτικής Επιτροπής *Prairie Fire, Breakthrough*, δημοσιεύεται.

Νοέμβριος - Πέντε μέλη της WUO συνελήφθησαν για απόπειρα βομβιστικής επίθεσης στα γραφεία του γερουσιαστή John Briggs της Καλιφόρνια. Αργότερα αποκαλύπτεται ότι στην Επαναστατική Επιτροπή και την PFOC είχαν διεισδύσει πράκτορες και οι συλληφθείσες ήταν τα αποτελέσματα αυτής. Από αυτό το σημείο, ορισμένοι υποστηρίζουν ότι η Weather Underground Organization παύει να υπάρχει.

1980 - Ιούλιος - Πρώτων μέλων της WUO, η Cathy Wilkerson συλλαμβάνεται στην πόλη της Ν. Υόρκης και κατηγορείται για την κατοχή εκρηκτικών από τις έκρηξης κτηρίων του 1970. Καταδικάζεται σε 3 χρόνια φυλάκισης.

1981 - 20 Οκτωβρίου - Οι Kathy Boudin, Sam Brown, Judy Clark, David Gilbert και ο Μαύρος Απελευθερωτικός Στρατός έκλεψαν πάνω από 1,6 εκατομμύρια δολάρια από ένα τεθωρακισμένο αυτοκίνητο Brinks στο εμπορικό κέντρο Nanuet κοντά στο Nyack της Ν. Υόρκης στις 20 Οκτωβρίου 1981. Στη συμπλοκή που ακολούθησε με την αστυνομία σκοτώθηκαν δύο αστυνομικοί και ένας φύλακας της Brinks και τραυματίστηκαν αρκετοί.

1987 - Ο Σίλας Μηίσεσελ, πρόετος της WUO, συλλαμβάνεται για βομβαρδισμό ενός κτηρίου ROTC. Η Τζούνιθ Μηίσεσελ, φυλακίστηκε τρία χρόνια για την απόπειρα βομβιστικής επίθεσης του γερουσιαστή της CA State John Briggs.

Πριν 90 χρόνια (23 Αυγούστου 1927) δολοφονούνται στην πλεκτρική καρέκλα από την πολιτεία της Μασαχουσέτης, οι Ιταλο-αμερικανοί αναρχικοί Νικόλα Σάκο και Μπαρτολομέο Βαντσέτι.

Καταδικασμένοι με χαλκευμένα στοιχεία για μια ληστεία μετά φόνου που δεν έκαναν ποτέ. Που δεν έτυχαν επανεξέταση. Ούτε όταν οι πραγματικοί δράστες συνελήφθησαν για άλλην υπόθεση και οι ομολόγησαν δεν έγινε επανεξέταση. Υπήρχε ένα τεραστίων διαστάσεων κίνημα απληπλεγμής, παγκόσμιο, πολιτικό, ταξικό. Επιτά χρόνια, έγιναν οι μαζικότερες διαδηλώσεις της ανθρώπινης αξιοπρέπειας. Η απληπλεγγύν ακούραστη μέχρι τελευταία στιγμή δυνάμωσε το κίνημα της επευθερίας. Ήταν μια υπόθεση αναρχικών, κομμουνιστών, σοσιαλιστών και εργατών χωρίς πολιτική τοποθετηση. Η κινητικά των Σάκο και Βαντσέτι υπήρχε η μεγαλύτερη συγκέντρωση που είχε γνωρίσει η Βοστόνη.

Ο Μπαρτολομέο Βαντσέτι, κατά τη διάρκεια της δίκης είπε προς το δικαστήριο:

«Ξόδεψα την πρώτη δίκη για να αποδείξω ότι δεν έκανα φόνο. Όμως, δεν κατηγορούμαι για αυτό και άργησα να το καταλάβω. Κατηγορούμαι επειδή είμαι αναρχικός. Και είμαι πράγματι αναρχικός. Κατηγορούμαι γιατί είμαι Ιταλός. Και είμαι πράγματι Ιταλός».

50 χρόνια μετά τη δολοφονία των Σάκο και Βαντσέτι, στις 23/8/1977, ο τότε κυβερνήτης της Μασαχουσέτης Μάικλ Ντουκάκης, αναγγώρισε ότι η ποιλιτεία χάλκευσε και απέκρυψε στοιχεία στη δίκη, τους αποκατέστησε επίσημα και κήρυξε την 23η Αυγούστου «Ημέρα Σάκκο και Βαντσέτι, ενάντια στον ρατσισμό, τη μισαπλοδοξία και υπέρ της ανοχής».

Στο τελευταίο του γράμμα προς το γιο του, από την πλεκτρική καρέκλα, ο Νικόλα Σάκο έγραψε:

«Γιε μου, να θυμάσαι: μην τα κρατάς όλα για εσένα. Πάντοτε να κάνεις ένα βήμα πίσω, ένα βήμα μόνο, για να βοηθάς τους πιο αδύναμους, να στέκονται πλάι σου.

Sacco and Vanzetti

Οι πιο αδύναμοι που φωνάζουν για βιοή, οι ταπεινωμένοι, τα θύματα, αυτοί είναι οι φίλοι σου. Οι φίλοι σου και οι φίλοι μου, οι σύντροφοί μας που αγωνίζονται. Ναι, και καμιά φορά πέφτουν. Πέφτουν, όπως ο πατέρας σου και ο σύντροφός του ο Μπαρτολομέο έπεσαν.

Αγωνίστηκαν και έπεσαν χτες για την κατάκτηση της χαράς. Για την επευθερία όλων.

Στον αγώνα γιε μου, εκεί θα νιώσεις την αγάπη. Και στον αγώνα θα αγαπηθείς»

Στο αποχαιρετιστήριο γράμμα του, ο Μπαρτολομέο Βαντσέτι έγραψε:

«Άν δεν είχαν συμβεί όλα αυτά, η ζωή μου θα είχε μείνει μια ασήμαντη αποτυχημένη ζωή. Τώρα πλέον ξέρουμε πως δεν αποτύχαμε: αυτή ήταν η πορεία μας και ο θρίαμβός μας. Ποτέ στην ζωή μας δεν ελπίζαμε ότι θα μπορέσουμε να κάνουμε τόσα πολλά για την ανοχή, τη δικαιοσύνη, την κατανόηση των ανθρώπων, όσα κάναμε τώρα κατά πλάθος. Τα πλόγια μας, η ζωής μας, ο πόνος μας, δεν υπήρξαν για το τίποτα. Η αφαίρεση των ζωών μας, της ζωής ενός καθούν παπουτσή και ενός υμίου ψαρά, οι τελευταίες μας στιγμές, μας ανήκουν. Η αγωνία αυτή είναι ο θρίαμβός μας.»

αντίστασης στιγμές

Για την εξουσία που χροσιμοποιεί επικοινωνιακές χοντράδες ώστε να γείρει την πλάστιγγα η απειλή ενός Πολέμου είναι όπλη μια επικοινωνιακή τακτική.

Ο αντιφασιστικός της εξουσίας επίσης.

Στο Σάρδινο της Βιρτζίνια, το άγολμα του "κακού" στρατηγού ιντριγκάρει και φαντάζει για μια στιγμή πιγούτερο ευπρόσδεκτο από την κουκλουδέκλην που παρέα με την ομπρέλα της εναθλητικής δεξιάς (sic) και συνοδεία των ενόπλων ταγμάτων τους παρέλασαν δύορφα και ωραία, μέχρι που η στιγμή ευτυχώς απλάζει μπροστά στο μόνο εμπόδιο, αυτό του αντιφασιστικού κόσμου που εύστοχα θεωρεί πως ο φασισμός τσακίζεται επι τόπου χωρίς φόβο και με πάθος. Θα προσπερνούσαμε απαξιωτικά την υποκρισία των από τα πάνω και εκ των υστέρων αντιφασιστών, αν αυτή η καιροσκοπική (ή όχι και τόσο) αντιπολιτευτική τους τακτική και τα πολιτικά τους παιχνίδια δεν παιζόταν δίπλα από το αίμα των νεκρών.

Η εξουσία δεν κρατιέται στην θέση της χωρίς οργανωμένη βία κι έτσι η βία αποτελεί ενδεδειγμένο μέσο για την αντιμετώπισή της.

Γ' αυτό και η νόμιμη βία που καταδικάζει την βία και βιάζει την λογική με επιχειρήματα.

Καταδικάζει κάποιον φασισμό, κάποιον κορμουνισμό, το [linksunten indymedia](#).

Φυλακίζει τον Πανογιώτη Ζ. με τα βρώμικα μεθοδευμένα της σχέδια και τις, προς το παρόν ακόμη, τακτικές εκφοβισμού που καταστρέφουν με μια ανδιαστική ευκολία την ζωή. Η ζωή όμως εξεγείρεται απέναντι στην καταπίεση, την αδικία, τον θάνατο. Οι αγώνες των κρατουμένων μέσα στις φυλακές εντείνονται. Η ζωή θα νικήσει.

Η τρομοκρατία θέλει κράτος, τα αφεντικά δέσμιους, οι φοβισμένοι ασφάλεια. Ας το πάρουμε απόφαση πως η κατάπληξη καθε εξουσίας είναι να μπορεί να γομήσει τα πάντα με καθε τρόπο κι ας αρχίσουμε να αναγνωρίζουμε την δυσωδία της από τους τρόπους της, να την στοχοποιούμε, να την αντιμετωπίζουμε, να την τσακίζουμε για να μην μπορέσει να κοροϊδέψει, να οργανωθεί, να επιβιβληθεί και να κυριαρχήσει πάνω στον πλανήτη, στα σώματα και στη μόνη ζωή που έχουμε να ζήσουμε.

στιγμές φωτιάς

17/8/1936 - Οι φασίστες του Φράνκο δολοφονούν τον ποιητή Φεντερίκο Γκαρθία Λόρκα. Απώλεια της ανθρώπινης εξισημείας.

2/8/1943 - Εξέγερση των κρατουμένων στο στρατόπεδο εξόντωσης Τρεμπλίνκα της Πολωνίας.

21/8/1916 - Εξέγερση μεταπλωρώνυχων στην Σέριφο με 4 δολοφονημένους εργάτες

23/8/1927 - Δολοφονούνται στην Βοστόνη ύστερα από στημένη δίκη οι αναρχικοί Νίκολα Σάκο και Μπαρτολομέο Βαντσέτι

16/8/1969 - Αντιδικτατορική αεροπειρατεία σε σκάφος της Ολυμπιακής πραγματοποιεί ο γιατρός Βασίλης Τσιρώνης.

22/8/1923 - Στρατός και μπάσοι καταστέλλουν βίαια μεγάλη πανεργατική απεργία με τουλάχιστον 11 νεκρούς στο Πασσαλιμάνι.

3/9/1886 - 1ο συνέδριο της Α' Διεθνούς των εργατών στην Γενεύη

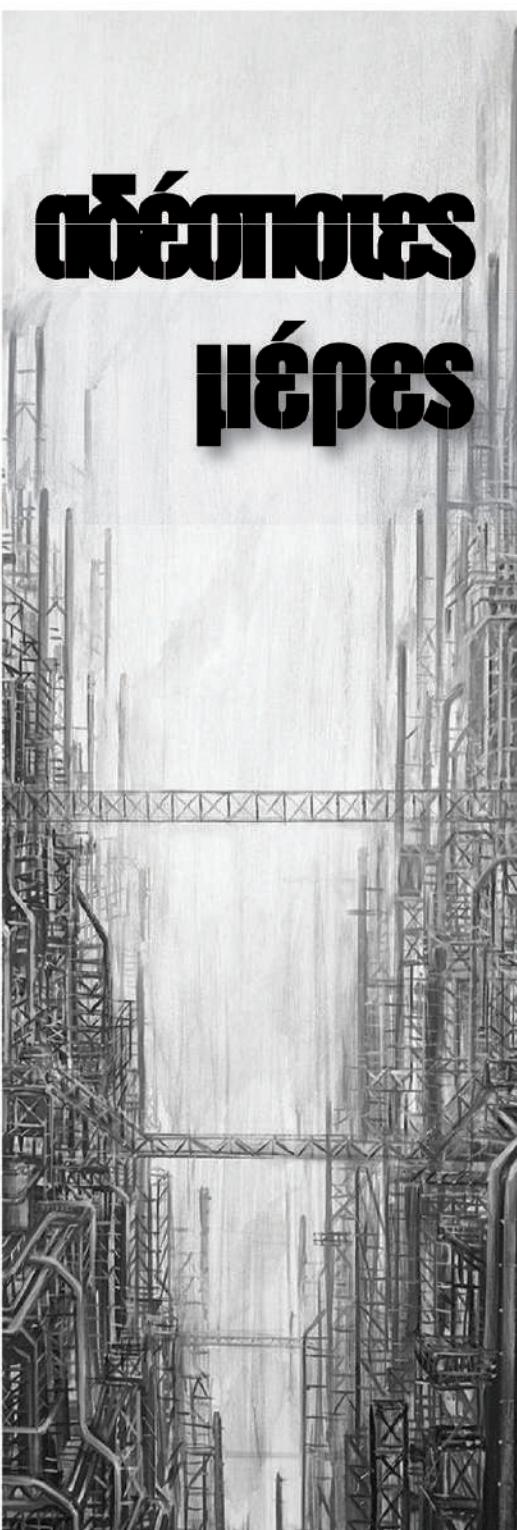
18/9/2013 - Δολοφονείται από χρυσαυγίτες ο αντιφασιστός Πούλος Φύσσας στο Κερατσίνη. Μην ξεχνάμε, οι φασίστες τσακίζονται πάντα και παντού

24/9/1991 - Επιθέσεις στο αστυνομικό τμήμα της Καλομάτας για τον θάνατο του 18χρονου Δημήτρη Λαγωνικάκου μετά από καταδίωξή του από περιπολικό. Δεν καταφέρθηκε να ισοπεδωθεί, την επόμενη φορά.

15-16/9/2017 - WaterVolo festival στις Σταγιάτες Πήλιου. Γιατί το νερό είναι ελεύθερο αγαθό.

20/9/1927 - Σκοτώνεται σε συμπλοκή με χωροφύλακες ο ληστής και φανατικός αντιμπάτος Φώτης Γιαγκούλας.

αδέσποτες μέρες

μένο δρόμου για τη διάδοση της εξέγερσης

πόρριτη πόλη

Σεπτέμβριος 2017